

Sex on the reef

Het is de vierde avond dat ik mij is de Lembeh Strait op een plek bevind waar tussen zes uur en half zeven 'avonds de uiterst schuwe mandarijvisjes te zien zijn. Dat is voor deze prachtige veelkleurige visjes het moment van de dag.

Als de zon achter de weelderig begroeide heuvels van Noord-Sulawesi verdwijnt beginnen de mandarijvisjes actief te worden. Er is één plaats waar je er bijna zeker van bent dat je rond deze tijd de super schuwe diertjes te zien krijgt. Het is een plekje van niet meer dan drie vierkante meter. De bodem licht bezaait met afgebroken koraaltakjes. Precies die habitat waar zij zich thuis voelen. Hier kunnen zij zich bij dreigend gevaar immers in een fractie van een seconde terugtrekken tussen de stukjes koraal.

Magisch halfuur

Een mandarijvisje (*Synchiropus splendidus*) is maximaal 6 centimeter groot en schitterend gekleurd. Een oranje bruinrood lichaam met blauwe lijnen en op hun kopje horizontale blauwe strepen. En hier en daar een gele lijn en blauw groene vlekken. Doordat zij zich maar zelden langer dan een paar seconden laat zien is het fotograferen van deze diertjes bepaald niet eenvoudig. Vandaar dat mij elke late namiddag op deze bijzondere plek bevind. Tijdens de eerste dagen heb ik al heel wat foto's kunnen maken. Maar nog niet die waar ik stiekem op hoop. Namelijk een echte actiefoto van een gevecht of een paring. Tijdens het

magische halfuurtje tussen zes en half zeven. Doen ze namelijk alles eten vechten paren... vooral de mannetjes kunnen zich behoorlijk territoriaal gedragen. En de strijd om een mooi wijfje is een alledaags gebeuren.

Meestal op een plaats waar je, je niet op gefixeerd heeft. Foto's waar mandarijvisjes die even

pauzeerden op een koraaltakje kon ik al maken. Maar het wachten was dus op het ultieme moment. Een ander probleem is dat het beschijnen van de lamp onmiddellijk resulteert in een vlucht naar de veiligheid.

Ik heb mijn lamp daarom bedekt met een roodfilter.

Dit rode licht stoort ze blijkbaar niet.

Het moment ik zie een stevig opgewonden mannetje, te zien aan alle uitgestoken vinnetjes. Een paar seconden later verschijnt ook het veel grotere vrouwtje. Samen stijgen ze langzaam op in het waterkolom. De buikjes tegen elkaar vrijend.

Ik moet mijn adem inhouden want anders is het einde verhaal. De uitblazen bubbels doen de diertjes direct vluchten. Nu is het de kunst om te wachten tot het mannetje zijn sperma uitstoot, en het vrouwtje haar eitjes. Op dat moment moet de foto gemaakt worden. Dan worden de dieren niet verstoord en heb ik mijn superfoto. ... dit keer is het moment perfect.

De paring speelt zich op een afstand van zo'n 30 centimeter van mij af. Ze hebben hun hoofdjes naar mij gewend ik klik op het juiste moment, en ik ben een gelukkig man.

